

MAROSVÁSÁRHELY ÉS VÁRTEPLOMA

szerkesztette:

MEDVIGY ENDRE

Budapest 1990.

202-8120

KEMÉNY JÁNOS:

A Vásárhelyi Találkozó

Nem tartozik a *Pásztortűz* elsőrendű feladatai közé a társadalmi megmozdulások bírálata s hogy mégis szükséges vezetőhelyen foglalkozni az érett magyar ifjúság *Vásárhelyi Találkozójával*, az elsősorban abban leli magyarázatát, hogy benne az utóbbi időkben gyakran vitatott transzilván szellem igazolását látjuk.

Az sem közömbös nekünk, hogy a mozgalom élén erdélyi író áll: Tamási Áron. Bár az író elsőrendű feladata a műalkotás, a történelem bizonyossága szerint válságos időkben cselekvő akarattá módosulhat a belső kényszer, mely az íróat a művészi igazság kifejezésére ösztökéli. Aki ott volt a Vásárhelyi Találkozáson, pillanatra sem szabadulhat az alól a benyomás alól, hogy az önfegyelemnek, józan bátorságnak, szembenézésnek, férfias testvériességnek szellemét az igazi művész ízlése, igazságérzete teremtette meg.

Ha a három napi megbeszéléseket s a megbeszélésekből született határozatokat cselekedetek nem is követnék, még akkor is a tény, hogy 186 érett fiatalember — társadalmi és osztálykülönbségek fölé emelkedve — vallomást tett a kisebbségi sors-vállalás elsőrendűbb kötelezettsége mellett, ez is elegendő volna arra, hogy a Vásárhelyi Találkozáson erkölcsi súlyát megadja. Legkisebb mértékben sem csökkentheti ezt az erkölcsi tőkét az, ha megállapítjuk, hogy a múltban is voltak ifjúsági mozgalmak Erdélyben. Sőt, ha meggondoljuk, hogy különböző irányokban működött, önmaguk belső problémáival s a környező világgal tusakodott fiatal erdélyi magyarok esztendőik lelki vívódásai után itt egymásra találtak, még nagyobb jelentőséget kell tulajdonítanunk a Vásárhelyi Találkozáson, mert benne a férfivá érett ifjúságnak megnyilatkozását látjuk.

Akik a Vásárhelyi Találkozót összehívták s az a száznyolcvanhat ifjú magyar, akik a találkozón egymásnak bajtársi kezet nyújtottak, bizonyára mindent el fognak követni, hogy a Vásárhelyi Találkozó emelkedett szellemét közkinccsé tegyék.

Szükséges azonban felhívni figyelmét mindazoknak, akikre tartozik, hogy ennek a szellemnek megismertetése elsőrendű *nevelői* kötelesség. Esméket odaállítani az emberek elé mint követelményt és ezeket az eszméket a társadalomban öntudatosítani, bár összefüggő feladatok, — mégis a dolgok természete szerint az öntudatosítás csakis az összes nevelő-erőknek munkábaállítása révén lehetséges. Abban a tekintetben tehát, hogy a keresztény erkölcs alapján álló, demokratikus nemzeti magatartás lényegévé válhasson kisebbségi életünknek, komoly feladatok elvégzése vár kisebbségi közöleteinkre és azok vezetőire —

s hogy az ifjúsághoz megértéssel hajlik le minden kisebbségi magyar, annak éppen e munkavállalás által kell nyilvánvalóvá válnia.

Erkölcsei tőke és nevelői feladatok. E két dologban látom a Vásárhelyi Találkozó legfőbb értékét s útmutatásait. E tőkét megbecsülni és a feladatok betöltéséből részt kérni s vállalni, ez volna méltó válasza társadalmunknak a Vásárhelyi Találkozó hívó szavára. Elvárhatja és megérdemli ezt a viszonzást az a száznyolcvanhat ifjú kisebbségi magyar, kiknek hite győzedelmeskedett korunk hitetlensége felett.

Pásztortűz (Kolozsvár), 1937. október 15., 1. oldal.